

ми Богъ наказание заради безумная лудость моя, що бѣхъ се разгордиль зарадъ това епитропство, да глобявамъ неповинни челоувѣци. А тамо доктори не има, ами някои баби баяха ми и цѣляхуме¹⁾; ала никоя полза! Ходихъ да тража доктори по Сливень, по Ямболъ; най-послѣ поидохъ и на Цариградъ — толкова пари разнесохъ, задолжняхъ немало.

По това начена турчина войска, баталія. и сась московица и сась немица²⁾. И зимуваше Исуфъ-паша везиръ на Русчукъ. А синь мой пойде у Влашко и узе свинии и по някая причина стори зараръ 1400 гроша³⁾. И като виде, како се удолжихме много, онъ пойде на ордията⁴⁾ и стана грам-матикъ⁵⁾ на касапъ-баши⁶⁾. Следъ някой день разболе ся и попадия. Лежа болна шесть мѣсеци и престави ся. Нападна ни и другая харчъ⁷⁾: отъ една страна войска минуваше, конаци имакме⁸⁾, отъ другая страна должници мя не оставяха — искаха си парите, хочаша да мя затворять. И като уздравяхъ мало, заради оное баяниие, запрѣти ми духовнику три години да не служъ литургия. И като са минаха три години, подаде ми духовнику позволение, ала деспоти⁹⁾ ми не даваше, почто имаше да узема отъ сина моего заради свои пари файда, а не глави, гроша 84¹⁰⁾. „Дай ми, рече, тия пари, да ти подамъ позволение да служиши литургия“. Та мя держа още три години безъ литургия!

Ами що потеглихъ отъ поповите!

Колико мя поношаваха¹¹⁾ и укоряваха ме и не даваха ми достойная часть¹²⁾ и коги ми даеше¹³⁾, думаха ми: „Ето, като някой слѣпецъ ты хранимъ“ — що бѣха мои ученици! ¹⁴⁾

Такова укорение и срамъ терпѣхъ шесть години.

Като беше везирская ордиа¹⁵⁾ на Мачинь¹⁶⁾, касапъ-баши прати сина моего сась одного своего челоувѣка да собирать овци по филиппийская страна. И собраща. И той ага прати сина моего сась двадесять хиліяди овци на ордията и остави¹⁷⁾

¹⁾ Лѣкуваха ме. ²⁾ Войната отъ 1787 год. на Турция съ Австрия и съ Русия. ³⁾ 2800 лева. ⁴⁾ Войската, воененъ лагеръ. ⁵⁾ Писаръ. ⁶⁾ Главенъ доставачъ на месо за войската. ⁷⁾ Разноски. ⁸⁾ Давахме, подслонъ. ⁹⁾ Владиката. ¹⁰⁾ 168 лева. ¹¹⁾ Подиграваха ми се. ¹²⁾ Дѣлъ който му се падалъ отъ приноса на енорийцитѣ. ¹³⁾ Кога ми се дѣлѣше. ¹⁴⁾ Тѣзи, що били негови ученици, казвали му това. ¹⁵⁾ Везирския лагеръ. ¹⁶⁾ При Мачинъ великиятъ везиръ се готвѣлъ съ 120.000 войска да нападне руситѣ. ¹⁷⁾ Синь му оставилъ.